

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarchie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

 $\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Sibiu, 18 Decembrie st. v.

Încă de mult se discută în cercurile politice din Cluj cestiușa înființării unei reuniuni de maghiarisare. Unii s-au pronunțat pentru, iar alții contra oportunității unei asemenea reuniuni, și poate că mult timp s-ar fi urmat discuțiile, dacă nu s-ar fi produs în timpul din urmă o foarte importantă schimbare în dispozițiile sferelor guvernamentale.

După optșpredece ani de dile cercuri maghiare mai luminate au început, în sfîrșit, să simtă, că desnaționalisarea elementelor nemaghiare din țările supuse coroanei ungare este un lucru cu mult mai greu, decât ca el să poată fi scos la capăt atât de în curând cum se credea poate acum optșpredece ani. Si acest simțemant a străbătut foarte în curând toate straturile societății maghiare. Simt astăzi Maghiarii cu toții, că nu s-a realizat aproape nimic în interesul maghiarilor, ba, ceea ce este mai rău, silințele de maghiarisare au produs o reacțiune puternică la unele dintre naționalitățile amenințate în viața lor națională.

Puși dar în fața zădăniciei silințelor lor, Maghiarii, întocmai ca oamenii păgubiți, aruncă unii asupra altora vina. Cei mai sanguinici învinovățesc guvernul, că nu s-a folosit pe din destul de puterea sa, ca să strivească naționalitățile, iar guvernul și cei mai de-aproape aderenți ai lui învinovățesc societatea maghiară, că n'a desvoltat destulă activitate spre a asimila în virtutea superiorității ei pe elementele nemaghiare.

Drept răspuns la această învinovățire „primarul“ din Cluj convoacă o întrunire, în care se hotărsece înființarea unei reuniuni de maghiarisare cu centrul în Cluj.

Prea bine! Nimici nu le poate contesta concordanțenilor nostri maghiari dreptul de a se reuniri, ca să realizeze lucrând împreună scopuri permise de lege. Si nu poate să aibă un scop oprit de lege o reuniune, în fruntea căreia se află *primarul centrului de cultură* din Ardeal. Nu e cu toate acestea mai puțin adevărat, că această societate are un caracter *agresiv*.

Ce caută persoana oficială, primarul, în fruntea acestei societăți?

Dar' nu e destul atât.

S'a hotărît convocarea unei nouă întruniri, la care să fie convocați toți șefii comitatelor, vice-comiții.

E vorba dar de organizarea societății de maghiarisare sub scutul puterii publice, de o nouă formă, în care întregul aparat al puterii publice se pune în serviciul unei cause, care nu este comună, ci în special maghiară. Tot guvernul are să lucreze, dar de aici înainte sub firma societății.

E un lucru foarte firesc acesta. Maghiarii dispun de puterea publică și se folosesc de ea așa, precum și taie capul.

Dar' tot atât de firesc e lucrul, ca să ne folosim și noi de puterea, de care disponem noi, întru legitima noastră apărare.

Si avem și noi o putere, pe care Ma-

ghiaii o cunosc foarte bine, căci a ajuns proverbială la dînsii: e mult pomenitul „ține minte.“

Nu avem dreptul de a ne supera pe Maghiari, pentru că nisuesc să-și întăreasă neamul și se folosesc spre acest scop de toate mijloacele ce le par potrivite. E însă legitimă ura, e legitimă disprețul, e dreaptă persecuția sistematică a noastră față cu toți aceia dintre noi, care fie pe față, fie prin ascuns se vor uni cu dînsii. Iar această ură, acest dispreț, această persecuție sistematică sunt sigure ca lumina dilii din clipa resăririi soarelui.

Dl deputat Atanasie Rácz s'a ridicat în dieta Ungariei, ca să combată pe dl V. Babeș. E un lucru foarte firesc, ca să-l condamnăm pentru aceasta noi, care susținem programul, pe care îl reprezentă dl Babeș în dietă. Nu a fost însă numai atât. „Viitorul“ s'a lăpădat și și el de dl Rácz, chiar „Telegraful Român“ a cerut că trebuie să-și exprime părerea de bine, că dl Rácz a fost „excommunicat“ din mijlocul Românilor. Nimici, care ține să fie stimat de Români, nu mai poate suferi să plăneze asupra sa bănuiala, că nu condamnă purtarea unui Român care face ceea ce a făcut dl Rácz.

Aceasta e soarta celor, care în lupta de rasă, pe care ni-o impun Maghiarii, se despart de noi și se unesc cu dînsii. Nu în urma unei organizații, fie publice fie secrete, nu în mod premeditat, ci simultaneu, în virtutea trăinicie noastră ei sunt excomunicați din mijlocul nostru precum se eliminează din corpul viguros părțile nesănătoase. Vor pute să câștige Maghiarii neofiti și dintre noi, dar acestia vor fi numai oameni stricăti, numai lăpădători de ale societății noastre, numai oameni, care renunță la stima publică în schimbul micilor favoruri, pe care nici ei nu îi vor pute să stima și care în cele din urmă îi vor trada și pe ei, odată precum cum ne tradează și pe noi acum.

Este o nenorocire pentru noi de a fi fost impinsă spre această luptă de rasă, cea mai neomenosă dintre toate luptele sociale, dar dacă Maghiarii ne provoacă, dacă vor cu ori-ce preț să între cu noi la luptă pe moarte și pe viață, apoi să o scie, că și-au găsit oamenii. Dacă e vorba de luptă pentru existență noi numai de Ovrei ne putem teme, căci numai ei au suferit mai mult ca noi.

Ar fi însă în interesul țării să ne punem puterile în serviciul unei cause mai bune decât acea de a ne opini să ne nimicim unii pe alții.

Din camera României.

(Discuția asupra răspunsului la mesajul de Tron.)

(Urmare din discursul rostit de ministrul-president I. Brătianu.)

Cred dacă mesajul a avut destul de temeinice cuvinte a dice, că țara a primit cu bucurie această reformă, și dacă unii au fost în contra reformii fiindcă ar fi dorit ca ea să se fi făcut într-un sens mai restrâns, și alții fiindcă nu o găsesc destul de largă, aceia însă cari au luat parte la alegeri, nu pot nega că noua lege elec-

torală, cu toate defectele ce întimpină, ori ce lege la prima ei punere în aplicare, e o lege care, mai primind vre-o căteva mici rectificări, e una din cele mai nimerite și care are să dea din ce în ce rezultatele cele mai fericite; fiindcă, dacă colegiile electorale, a doua zi după constituirea lor, când încă fința lor morală nu era bine determinată, au dat rezultate așa de bune, cu atât mai mult după al doilea și al treilea alegeri vor da o cameră, care să fie mai pe deplin, și decât cea actuală, expresiunea adevărată a țării (applause).

Onor. d. Carp și onor. d. Maiorescu s'a întrebat dacă, după această reformă după elementul nou ce s'a introdus în cameră, este în adevăr o schimbare din ceea ce era mai nainte? Dar' această schimbare atât putut-o constata, d-lor, chiar din prima zi a acestei discuții; chiar de atunci atât putut vedea că această cameră este esită din pântecel naționii, că deputatul astăzi este în adevăr independent, că nu mai este legat către nimeni, ci numai către mari interese ale țării (applause). Si aceasta nu e pentru d-voastre o schimbare enormă?

Onor. d. Nacu a făcut parte din camerele trecute în vre-o patru sesiuni și cu toate rugăciunile noastre, cu toate îmboldirile noastre, fiindcă sciam că are cunoștințe înlătătoare, nu am putut să-l facem să vorbească, și acum, în camera aceasta, s'a ridicat prin discursul d-sale de mai alătării la o înlătătoare, care a fost o surpriză nu numai pentru cei cari l-au audiat, dar cred că și pentru d-sa chiar.

Asemenea și dl Carp nu și dădea seamă când vorbia că se ridică cu mult mai presus de ceea ce era până acum. Dl Nacu a făcut un discurs de un adevărat om de stat, și dl Carp o pledoarie că nu se poate mai ișcusă.

Îmi aduceam aminte de oratorii cei mari, care au ilustrat camera franceză din timpul lui Ludovic Filip și vă spun drept că acesti doi reprezentanți ai noștri, în diaua dintâi a acestei discuții au ridicat această tribună la o înlătătoare, care este la putere să se considere ca într-o cetate și să stea cu pușca în mână ca nu cumva să între și alții în cetate ca să-i facă concurență? D-lor, eu nu pe cei cari vin, cari solicită, cari umblă prin intrigă să poată dobândi un loc, nu pe aceia și chem la mine (applause), ci cauți, când sunt la putere, unde sunt oamenii onești, cu simțeminte naționale, liberale, deși nu împărtășesc toate ideile mele sau eu pe ale lor. La asemenea oameni mă duc eu și fac tot ce îmi este în putință, ca să-i aduc în giurul nostru (applause).

Ce? oamenilor cari vin să vă roage și să noapte ca să le dăm căte o prefectură, acelora să le dăm? Eu cauți oameni de cari simt că țara are trebuință și fac toate ademenirile că să înduple pe oamenii onești, ca să intre în administrație.

Astfel am făcut și cu d. Cerchez, de care dicea onor. d. Cogălniceanu alătării că este un bărbat onest; și tot astfel am făcut și cu alții, pe cari eu i-am rugat să vină și să da consilii lor și cred că cu aceasta am făcut bine. Credeți d-voastre că cu aceasta compromis libertățile României? Ori căt de mare să fie talia d-lui Maiorescu și a d-lui Carp și să aibă, nu mica legiuire pe care o au cu d-lor, ci de ce oră mai mult și să iee chiar pe d. Cogălniceanu în fruntea d-lor, și desigur să mai poată atinge la libertățile publice (Applause).

Partidul liberal căt a fost la putere, așa cu remăștile trecutului, are cel puțin un merit în ochii viitorului, meritul că a ținut intacte libertățile publice.

Onor. d. Stolojan îmi facea mie un merit din trecerea oştirii noastre peste Dunare. Ei bine, d-lor, Regele a făcut să treacă oștirea Dunărea; fără Regele, nu eu, dar nici mareșul Moltke, nici principalele Bismarck nu ar fi făcut să treacă oștirea Dunărea. (Applause).

Prin urmare să dăm Cesarului ce este al Cesarului. Scîi care este meritul partidului liberal până astăzi? Este că a întărit regimul parlamentar astfel încât nu să mai este teamă de nimici că va pută să îl mai distrugă. Si de ce va fi omul mai intelligent, de aceea am mai multă încredere că nu se va încerca, fiindcă va înțelege că va fi strivit. Un singur casă ar putea fi, care să lovească libertățile noastre; o invașie străină, și o invașie care ar fi în contra Hohenzollernilor; numai atunci să ar putea ca libertățile noastre să fie sfârșite. Căt va fi Carol I pe tronul României, să nu vă fie teamă (applause prelungite).

După întoarcerea dela Plevna, acoperit de glorie și cântat de Europa întreagă, mă iertați că fac o indiscretiune, au fost tentații teribile... Ai oștirea fanatică, să lovitura de Stat și dărâmă regimul parlamentar, acestea se diceau Regelui. Carol I le-a răspuns surișând și dicând: dacă am dobândit o glorie pe cîmpul de resbel, aspir la o altă glorie și mai mare la înțemeierea libertăților în România (applause prelungite).

D-lor, când am venit în diaua dintâi în această Cameră, am fost omul cel mai fericit când am

Insertiunile

Un sir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacționea și Administraționea: Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumera și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primește. Manuscrise nu se înapoiază.

văduți reprezentații României în toată splendoarea ei, și-mi pare reu că d. Cogălniceanu a coborât această tribună eară acolo unde era în timpul boerilor; și mare dreptate a avut d. Măiorescu când i-a spus: „Ești din altă școală căci în adevăr sunt două școale și nu cred că noua generație va urma școala d-voastre a bătrânilor; alte timpi, alte moravuri; altele erau condițiile de luptă, atunci luptam corp la corp și personalitatea juca un mare rol; fiecare din noi eram un condotier nu numai al intereselor naționale, dar de multe ori și al intereselor personale. Ești astăzi trecutul.”

Astăzi însă Români nu mai sunt în condițiile în care eram noi atunci, și nici chiar le este permis să intre pe acest drum, care atunci avea cuvântul meu de a fi, dar pe care apărându-l astăzi, ar dovedi că au degenerat.

Multe lucruri a spus d. Cogălniceanu la care aș dorit să răspund altfel decât cum pot răspunde când mă aflu pe banca ministerială, și poate că și această libertate ce-mi lipsesc acă a fost unul din motivele ce am avut în vedere când mi-am dat de atâtea ori demisiunea; fiindcă d. Cogălniceanu ar trebui să scie că eu am avantajul acesta de a nu cădă nici odată, ci a măduse singur, și dacă stau la putere, este numai fiindcă mă simt obligat de o datorie. Dar ori când aș vedea că altul poate să facă mai bine decât mine și pot să mă desfac de această sarcină, mă duc cu fericire acasă la mine. De aceea eu nu aştept nici chiar un gest din partea Camerei, ci în totdeauna o voi pune eu însuși în poziție de a pute să se debaraseze de mine ori cănd va vol.

Diceam, d-lor, că ori de câte ori mi-am dat demisiunea, unul din motivele mele a fost că să pot fi și eu odată liber să spun, nu dic ceea ce am pe inimă, dar ceea ce sciu, și care ar putea servi mult nu numai pentru istoria noastră, dar și pentru direcționea nouă a generației (aplause).

Ca guvern însă, ca membru al guvernului, sunt nevoie să fac ceea ce se dice despre bou, că are limbă lungă dar nu poate să vorbească; fiindcă atunci mi se va impune că eu scobor această tribună dacă nu mi-am impune multe rezerve în răspunsul meu.

Onor. d. Cogălniceanu a luat paragraf cu paragraf mesajul Tronului. Mai întâi a început cu tăranul și ne-a spus: „vedeți ce spune broșura lui Beștelei! Dar oare broșura lui Beștelei te-a deșteptat pe d-ta? Aceea te-a făcut să vezi țeara cum este? D. Beștelei este înțăncă și are să mai învețe.”

(Va urma.)

Cestiuni locale de interes general.

Este o urmare firească a politiciei de „văbanque“ inaugurate la noi în timpul mai recent, că cele mai multe puteri, aproape toți factorii puterii publice, se pun în serviciul politicii; iar cestiunile curate literare și de cultură, fiind cam desconsiderate, deslegarea lor rămâne în sarcina puținilor bărbăți, cari se ocupă cu ele din punct de vedere mai obiectiv, fiindcă merită adică a se ocupa omul de ele pentru valoarea lor întrinsecă.

Se afirmă — și cu drept cuvânt, — că fiecare generație poartă imprimat semnul epocii, în care a trăit.

Și puțini sunt bărbăți, al căror spirit să fie croit spiritul timpului dând societății o direcție anumită, ale căror fapte să fie devenit epocale

pentru omenime, pentru țeară sau pentru poporul, în mijlocul căruia au viețuit.

Dar din ce sunt mai rare, cu atât mai splendidă e și aureola, ce încungură numele lor.

Şaguna este fără îndoială bărbatul cel mai ales, cel mai scump neamului nostru din căți a creat secolul în care trăim.

Cu 5—6 ani înainte de moartea sa, un bărbat străin de poziție înaltă, în o conversație privată îmi spuse: „D-Voastre (Românii) după moartea lui Șaguna, îl veți pune neapărat între sfintii naționali?”

Mă gândesc și acum la răspunsul ce i-am dat: „mă tem că nu va fi cine să o facă aceasta.”

Cetească cineva numai circularele și pastoarele de pre temporul celor dintâi 20 de ani ai păstoririi sale, și se va convinge că de ageră și largă i-a fost privirea, că de sublim scopul ce a urmărit și că de simple, dar geniale mijloacele, de cări s-a folosit!

Pentru tema noastră vom atinge un singur punct.

Înainte de anul 1861, până ce nu se înființase „Asociația transilvană”, le lipsia bărbăților nostri literați ori ce centru de întrunire.

Spre a le înlesni acestora modul de a face studii, episcopul Șaguna emite în 2 Aprilie 1855 sub nr. 288 un circular către preoțimea episcopală provocându-o să adune cu sîrguință cărți și manuscrise vechi de ori și ce cuprins de pe la biserici și cărturari; un exemplar din colecția lor să se transmită la episcopie, de unde bărbății specialisti își vor putea lua informații asupra obiectului ce îi preocupă.

Față cu starea culturală, în care se află preoțimea noastră pe atunci, ne vine să credem, că marele organizator numai pe departe își va fi ajuns scopul propus.

Nici chiar astăzi pare că nu s-a generalizat din destul idea de a se înființa în toate comunele „Chronici locale”, fie parochiale, fie comunale, în care să se inducă date și evenimente mai însemnante privitoare la viața, faptele și suferințele poporului nostru.

Urmarea naturală este, că întrând vreun străin turist în o comună de ale noastre, înzadară întrebă după momente istorice despre trecutul acelei localități. Nu capătă răspuns clar și pozitiv; ci trebuie să se mulțumească cu mici fragmente rapsodice păstrate ca tradiție în gura poporului nostru, care de altfel în privință aceasta dispune de o memorie excelentă.

Cât rău resultă însă din această indolență față cu axioma „scripta manent”, simțim mai ales în comunele, cări din nefericire sunt conștiente să poarte procese de hotar cu vecinii.

Este afară de toată îndoială, că frumoasa cunună de sate românesc, cari se lanțuese la poalele munților „mărginașii” cu România, va fi existat, cel puțin o parte la venirea „oaspeților săi” în Ardeal; și totuși, afară de opidul Răsinari, a cărui topografie a compus-o și edat în tipar dl Petru Brote, care pentru începutul ce l-a făcut în acest gen de occupație, merită toată laudă, — nu scim să se fi mai afirmat în

public altă comună românească cu revelații despre începutul și traiul, ce a trăit în trecut.

Comuna Tilișca, situată la poalele munților, lîngă Seliște și încungurată cu dealuri acoperite de ruine străvechi, de sigur are un lung trecut în urma ei.

A existat fără îndoială în suta a XIII când s-a pus probabil temeiul comunei săsești Apoldul de sus; deoarece deja în suta următoare, pe la anul 1377 intrase în o nouă fază procesul de hotar și pentru dreptul asupra rîului „Lunca”, pre care îl purta ambele comune învecinate până la încheierea lui la anul 1776.

Nu voiu să afirm, că în archivul comunei Tilișca nu se vor fi aflând documente din secolele trecuți; dar ceea-ce pot susține aproape cu siguranță este, că acelea nu sunt exploatați.

De unde urmează, că dacă vom se pătrunde în trecutul îndepărtat, trebuie să ne servim de opuri străine, cum este d. e. o broșură publicată la anul 1870 de David Krasser, paroh evang. în Apoldul de sus intitulată „Geschichte des saechsischen Dorfes Grosspold in Siebenbürgen”, unde aflăm multe amănunte de interes pentru întreg scaunul Seliștei, pentru comuna Rod etc. scoase toate din „archiva” parochiei și a comunei de acolo.

Să mergem mai departe.

Comuna Gurariului, situată la desfundătura „Cabinului” încă nu va fi întemeiată de ieri-alătări.

Biserica gr. cath., care înainte de unire negreșit va fi fost tot românească, poartă în față o inscripție cu anul 1202 d. Chr.

Cu toate aceste vecini nostri Sași din Cristian susțin, ca și cei din Apold despre Rod, că comuna Gurariului ar fi format oarecând numai o simplă colonie dependentă de comuna Cristian.

Vicisitudinile timpurilor trecuți de o parte, ear de alta indolență noastră proverbială a făcut și face, ca noi să nu păstrăm nici ceea-ce nici de folos material, cu atât mai puțin ce este de interes numai abstract.

Multe însușiri bune am învățat dela conlucitorii nostri Sași, să ne mai apropierăm pe aceea, de a fonda archive sau cronică locale și să prețuim antichitățile ori unde le aflăm.

Mai anii trecuți se îndărjise reprezentanța comunei Gurariului și sterse din preliminarul anual suma menită ca salar și sistematiză încă la anul 1847 ca dotație pentru preoțimea gr. or. locală.

Toate încercările de a afla ceva pozitiv pentru apărarea causei ce susțineam, fuseră zadarnice.

În fine îmi succese să străbat în vechile archive ale universității săsesci și ale magistratului din Sibiu, unde aflând documentele de lipsă, am putut susține că efect luptă în favorul causei.

Lipsa de a înființa archive și ale prevede că cele necesare este deci adănc simțită.

Și pentru ca cel puțin urmășii nostri să aibă pe ce continua clădirea, e de neapărată trebuință, că începutul cu punerea temeiului să-l facem noi, generație mai tineră.

Impuls la compunerea rîndurilor de față mi-a dat un pasagi din preambul istoric făcut de dl G. Barișiu în excelenta sa vorbire de apărare în procesul seu de presă recent, atingând între alte evenimente de pe timpul împăratului Iosif al II și pre cel privitor la conscripția ordinară de acel mare Monarch.

Eată cum:

De mult se deliberează în parochia gr. or. din Gurariului asupra edificării unei biserici nouă.

Împregiurarea aceasta m'a îndemnat ca, înainte de a ne apuca de lucru, să culeg date referitoare la vechea biserică actuală.

După muncă îndelungată, cu toate că nu e vorba de un trecut prea îndepărtat, abia îmi succese să adună câteva scrise, pe care îmsemnându-le în un registru, le-am aşedat în archivă oficială parochială, credând că în chipul acesta, precum și prin publicarea lor, voiu satisfacă intenționiile depuse în circularul din 2 Aprilie 1855 amintit în fruntea acestui tractat, dând și altor confrății ai mei impuls să mă urmeze, dacă cumva vor afla lucrul demn de imitat.

Unele din scrisele, documentele și circularele aflate sunt în extras următoarele:

1. Contract în limba germană ddt Gurariului 9 Iulie 1763 pentru zidirea bisericii gr. or. actuale.

2. Pomelnicul acelora, cari au stăruit mai mult asupra lucrului de sub punctul 1 început la 5 August 1763 și terminat la 3 Iunie 1767 fără turn, în dilele împăratului Maria Teresia, fiind archiereu neunit Dionisie Novacovici.

3. Înscriere fără dat dela cetatea Sibiului și magistrat al scaunului despre facerea lăzărelui de 10 dile în contactul cu țările dunărene pentru siguranță contra ciumii ivite în București; visitarea morților prin făcerul cercului.

5. Ordinație guvernială din 10 Septembrie 1785 Nr. 6903 referitoare la desertorii din regiment.

6. Pastorală achierească ddt Sibiul 25 Aprilie 1788 a episcopului Gedeon Nichiticiu către clerul de lege greco-creștină neunită din marele principat al Ardealului, ca să învețe poporul să supune orăduișilor împărați și a purta orice greutăți în treaba apărării țării contra Turcilor.

7. Licență ddt Sibiul 9 Maiu anul 1788 în limba latină referitoare la ridicarea turnului bisericii gr. or. din Gurariului, care s-a efectuat la an. 1799.

Apoi o mulțime de alte ordinații, edicte, concurse, curențări etc. cari ar putea interesa în cîteva pe bărbății nostri jurisconsuli și istoriografi.

În fine posed un exemplar original de conscripție a populației din libera comună Gurariului, lucrat dela 26 Noemvrie până la 2 Decembrie 1785 de Johann Georg Eckhardt, actuar și asesor de tablă a comitatului Sibiului.

Pentru raritatea astfel de operate dau aici un extras sumar:

În anul 1785 au fost în Gurariului.

1. Numeri de case 365.

2. Familii (dimpotrivă cu cele 18 neorusite, corturari) 399.

Cătră Staroste.

Bine scut este d-voastre și cunoșcut, cumă domnia-lui N. N. pornind a păsi la sfânta taină a căsătoriei și căutându-și o soție, întrucare inima să-i odihnească, din viața lui D-deu a și aflat vrednică domnielor voastre casă, întrucare și bine crescută domnielor voastre fiică. Ei fiind încredințați cu sămnu și darea de mână, dorim ca astăzi să se și lege cu lanțul cel de aur al credinței în s. biserică, din care pricină foarte frumos vă rugăm, ca să o lăsați să pornească împreună cu noi la s. biserică ca să primească această sfântă taină.

După aceste nuntașii pleacă la cununie, cam de comun pe jos, dacă nu e departe biserică.

După cununie vin la casa de ospăt și se așează la masă. Nunul și ia oaspeții în seamă, și colăcarul pe călăreți. A nu pune pe călăreți la masă, este datina luată dela străimi.

Așeazăndu-se la masă și facându-se liniste, colăcarul ia cuvântul în modul următor:

Flinde din ce-i mai greu

Acuma suntem scăpați,

Să ne veselim mereu

Si să nu fim superați.

Foia „Tribunei”.

Colacaritul.

Obiceiurile tăranilor români la nuntă, de Benedict Vieiu.

(Urmare 3.)

Starea 4-a.

Iubiți oameni de-oamenie,
Ca Dumnețeu să vă ţie!
Vorba prea îndelungată
Nu-i de treabă nici odată.
Noi acum ne-am dat solia
Domnia ta ne dă simbria.
Du-te 'n cea frumoasă casă,
Vedi în cornul cel de masă,
Un colac de grâu curat,
Într-o sulită 'mplântat
Pre seama noastră gătat;
Să o glajă de vinars,
Ca să o dăm pe sub nas
Să ne treacă de năcaz;
Sau să o ploscă de vin
Să o stergă de in,
Ca buzele să ne stergem
Să incăldiți de vin, să mergem.

Aici starostea închină cu vinars și îmbie pe colăcar, dar acesta nu primesc și răspunde așa:

Foarte frumos mulțumim,
Ca și când am băde plin,
Că nu suntem învățați
Să trăim necumpărați.
Căci când eram eu băiat
Mama-meă s'a măniat,
O plăcintă a luat
M'a lovit peste obraz
De 'mi-a fost mare năcaz.
Dar' de om îmbuca o bucătură
Vom mai băsi din beutură,
Îmbucând de două ori,
Vom băsi și de nouă ori. —

Atunci, deschidând porțile, colăcarul și soțul său intră călări și merg până dinaintea ușii, unde se opresc și starostea aduce un colac într-o sulită 'mplântat, o cană cu apă și o sticlă cu vinars, care toate le pune pre un scaun micuț, jos, mai pe pămînt; iar colă

3. Preoți au fost 5, între cari 3 gr. or. și 2 gr. cat.
 4. Oameni de rînd, proști, rustici (nu nemesi) au fost 276.
 5. Meșteșugari 175.
 6. Grădinari, țileri (între cari 34 neorusi) 234.
 7. Buni spre altă slujbă a patriei, d. e. căruși (nu cătane) 12.
 8. Dela 1—12 ani 157.
 9. Dela 13—17 ani 51.
 10. De parte femeiescă cu cele 44 Tigani 915.
 11. De partea bărbătească cu cei 34 Tigani 910.
 12. Suma creștinilor, între cari 78 corturari 1825.
 13. Însurați, între cari 18 Tigani 357.
 14. Nefinsurați și văduvoi (16 Tigani) 553.
 15. Absenți, afară din țara noastră 5.
 16. Nu se scie unde 1.

Față cu această tabelă comparând actualitatea — după 100 de ani — aflăm la punctul 1. Numeri de case 560, între cari bordee 33. 12. Suma tuturor locuitorilor între 2400 până 2500.
 15. Absenți, variază; dar e cu mult mai mare numărul, și crește din an în an. Cauza nu e departe de căutat; ea zace în crescerea greutăților publice.

Statistică, după cum se scie, e o disciplină înțină, însă tare căutată; pentru că cifrele vorbesc mai elocvent decât ori-care altă știință.

Ioachim Muntean,
paroch gr. or.

Cronica.

Din comitatul Sibiului. Reprezentanța comitatului Sibiu a ținut ieri adunare generală extraordinară. Ședința a decurs fără multă desbatere. Fondul cassei comitatene arăta un excedent de 11.000 fl., care sumă e de ajuns pentru cheltuielile zidirii comitatene; aruncul comitateni de 4%, nu e dar' necesar. S'au ales pentru timp de trei ani de membri în comisiunea examinătoare a candidaților de notari cercuali: Iuliu Sigerus și avocatul Francisc Frühbeck. Pentru alegerea mai multor membri în comitetul comitatene se desfășura de la 26 Ianuarie n. 1885. Președintii ai cercurilor de alegere rămân cei din trecut afară de Iosif Drotleff în locul căruia s'a ales protonotarul magistratul Teutsch. În comisiunea de întregire s'au ales Dr. Bruckner și vice-notarii comitatensi Stroia și Sigerus.

*

Din comitatul Făgărașului. Comisiunea administrativă a comitatului a ținut la 22 l. c. n. ședință. Numărul virilistilor acestui comitat e de 87; cel dintâi e Ovrel Samuil Taglicht fabricant de spirt. — Din partea comitatului s'au ales ca membri în comisiunea examinătoare a candidaților de notari comunali protonotarul Ioan Turc și protomedicul comitatens Dr. Stefan Pop.

*

Societatea de maghiarisare din Cluj. Ca întregire la cele comunicate de noi în numărul ultim al diiarului despre constituirea societății de maghiarisare din Cluj adaugem că Ni-

Așa a fost de cându-i lumea
 Si tot aşa va fi
 Vei vedea și dumnia-tă
 Când te vei căsători.
 Eară tu diplașule.
 Până se va găti masa,
 Să-ți răsune strunile
 În căt mireasa
 Să-și astupe urechile.
 Di-mi tu mie acuma
 Hora Iancului numă'
 Când umbla cu ostile,
 Că acuma e vremea
 Să întindem strunile
 Până e plină butea
 Si strîmne cepurile.

Gătindu-se masa și aducându-se mâncarea pe masă, colăcarul dice:

Mai 'nainte de mâncare
 Dăm ceruta închinare
 Prea bunului Dumnezeu.
 Pentru mare darul seu.
 Să dicem cu toții:

Aici preotul numai decât începe „Tatăl nostru“ etc. — (Va urma.)

colae Barthă a propus să atragă în această societate și pe comiții suprême. Carol Haller doresce să între în ea vice-comiții ca reprezentanți ai voinei publice (?). Deocamdată au rămas aceste dorințe pentru alte ședințe.

*

Inundări. Apele de pe teritorul comitatului Sătmăre cresc în mod însăscător. Satele de lângă Crasna sunt inundate de apă. Locuitorii doresc supravegherea unui comisar regesc.

*

Din Croația. La 28 l. c. n. seara a ținut atât partidul guvernamental cât și cel Starcevician consfătuiri. Starcivicianii au hotărît că dacă vor fi impedeceți de a lăsa parte la ședință din 29 l. c. n. se vor înfața la a treia ședință a dietei provinciale când vor fi de față și deputații din partidul Strossmayerian. După părerea guvernamentalilor Starcivicianii vor putea lua parte numai la patra ședință, fiindcă escluderea lor sună pentru opt ședințe.

*

Defraudările multe din Viena au dat ansa că să se revideze și cassa comunala a Vienei. Toate s'au aflat în ordine afară de casul că 1/2 milion florini erau în cassă fără a fi dați spre fructificare, prin ceea ce orașul a pierdut mult. N'au cucerat însă a mai depune banii incurși spre fructificare în urma nesigurății mai nouă.

*

Bătăie în parlamentul bulgar. Din Sofia se comunică că în ședința dela 19 Decembrie n. în parlamentul bulgar s'a întâmplat un scandal. Sivacew, deputat opozitional a acusat guvernul Caravelov că a sprințit nisice manipulații dăunătoare statului. Caravelov a cerut dela președintul sobraniei bulgare să detragă vorbitorului cuvenit. Nesatisfacând președintul sobraniei acestei cereri, vreo treisprezece de deputați guvernamentali au năvălit asupra lui Sivacew și l-au bătut până când acesta în urma ranelor multe a căzut jos. Reprezentanții puterilor străine vădând scena aceasta scandaluoasă au părăsit sala.

Economia națională.

Revista intereselor economice române.

După ani de frémântare, după lupte necruțătoare de ori-ce sacrificii, poporul român reușește să ieșe locul ce i se cuvenea între popoarele libere și independente. Tarea noastră, politicescă vorbind, este astăzi de o potrivă cu celelalte puteri europene. Ea este un factor al căruia concurs se reclamă de lumea civilizată pentru a conlucra la dezvoltarea generală a Europei. Spre a îndeplini această frumoasă și nobilă misiune, România trebuie să posedeză toate elementele care constituie atributele unui stat liber și independent. Politicescă avem o constituție dintre cele mai liberale; avem o legislație corespunzătoare principiilor cuprinse în această constituție; astfel s'ar putea să se desfășureze o putere de a se desfășura și a merge pe calea civilizației. Statul modern, pentru a putea trăi și prospera are trebuință de concursul mai multor factori, dela a căror acțiune și armonisare depindează înflorirea sau cădere sa. Între acestea factorul economic ocupă un loc determinat. Odinioară o țară putea trăi în pace chiar fiind într-o cătușă săracă. Astăzi un stat mare sau mic, nu mai poate trăi, economicescă vorbind, după cum văd. El este nevoie să se supună condițiunilor generale și naționale de trai economic, sub pedeapsă de a fi sau de a nu fi.

Inspirându-mă de cerințele economice ale vieții moderne, am căutat să le propage pe căt 'mi-a permis modesta mea sfere, profesorul și condeul. Nu am lăsat să treacă nici o ocazie ce mi s'a înfățuat fără ca să stăruiesc din toate puterile pentru a face să se înțeleagă odată, că România, rămasă înapoi în dezvoltarea sa economică, trebuie să-și însușească silințele spre a se pune, pe căt este cu putință, în rîndul celorlalte țări civilizate. Spre a ajunge la acest sfîrșit am credut, și astăzi cred mai mult decât ori când, că țara aceasta are neapărată trebuință de o industrie națională. Alți bărbați autorisați și înverșăți, au stăruit și stăruiesc a face pe Români să se convingă că interesul României este de a rămâne o țară agricolă. De o părere opusă, eu stăruiesc a susține, că cu toate că agricultura este și va fi temelia pe care trebuie să se razăme economia noastră națională, totuși chiar pentru prosperitatea culturii pământului avem trebuință de o industrie proprie.

Urmărind, cu dragoste și cu pasiunea ce însuflă dorul de țeară, împlinirea unei credințe atât de înrădăcinată în inima mea, 'mi-am permis a formula într-o cărticică: Cum se poate fondă industria în România, mijloacele, prin care poporul român ar putea ajunge să crească o industrie românească. Precuvântarea acestei cărticele rezumând vederile mele în aceea ce privește direcția economică, cer vă o reproducere:

Fiecare secol este caracterizat prin creația sau dezvoltarea oare-cărora ramuri de activitate. Istoria ne spune, că în cutare epoca s'a dezvoltat artele; într'altele cercetările filosofice;

într'o a treia s'au cultivat științele. Cu privire la secolul al nouă-spre-deceaaceea ce îl deosebesc de cele trecute este progresul fără precedent al științelor și al dezvoltării economice. Descoperirile scientifice; cultivarea cu predilecție a diferitelor ramuri ale științii; împărtășirea și vulgarizarea cunoștințelor științifice vor fi unul dintre titlurile de glorie ale acestei epoci.

Alături și în paralel cu progresul științelor s'a dezvoltat industria în toate ramurile sale: agricultură, industrie propriu-dină și comerț. Știința aplicată la aceste trei ramuri de activitate este una din manifestațiunile, cu care se poate făli secolul nostru. Urmarea a fost progresul industrial, o preocupăție particulară pentru interesele economice, preocupăție, care a mers crescând până în zilele noastre și care nu se va mai opri de acum înainte. În timpul de față îngrijirea despre dezvoltarea intereselor economice a devenit atât de mare, încât a ajuns să ocupe dacă nu cel întâi, dar cel puțin unul dintre antăiele locuri în politică statelor. Cu fapte petrecute științe se poate proba, că căutând bine mai toată activitatea diplomației urmăresc atingerea unui rezultat economic. Chiar politică de cucerire teritorială urmăresc între cîteva tot scopuri economice. Ce căută națiunile europene în Asia, în Africa și Australia? Sunt ele oare conduse numai de dorință de a se întinde teritoriile? Nici de cum; ținta urmărită este mai cu seamă întinderea relațiunilor economice, acaparare, dacă este cu putință, a transacțiunilor comerciale. În Europa, unde cotropirea teritorială a devenit oarecum mai dificilă, politică este mai cu seamă economică. Diplomația pună în lucru toate mijloacele, de care dispune numai ca să poată asigura statelor respective folosul căt mai mari. Încheierea tractatelor de comerț, convențiunile privitoare la tarifele căilor ferate și ale vapoarelor; cestiunile de navigație și de poliție fluvială: într'un evantă atâtatea cestiuni de ordin curat economic, au devenit oarecum preocupăție esențială a diplomației. Lucrul nu trebuie să surprindă pe nimăn. După cum individual, comerciant, industrial, ori agricultor, căută să fie mai mulți mușterii, asemenea si staturile se silesc a dobândi că mai numerosă cîntă pentru producătorii lor. Afară de aceasta pentru unele puteri politica economică a devenit un mijloc indirect spre a ajunge pe neșimțite la cucerirea politice și aceasta să mai mare însemnatate înrîurărilor pe cale economică. În multe împregiurări, istoria este față pentru a ne spune, că cuceririle economice au fost premergătoare cuceririlor politice.

Față cu această aspirație generală a popoarelor înaintate către dezvoltarea intereselor economice; față cu nepregetata stăruință a diplomației în scopul înrîurării pe calea comercială, tara noastră nu numai că nu poate fi nepăsătoare, dar nu-i este iertat să stea pe loc. Cine stă pe loc când alții se îndrumă spre progres, merge înapoi, și acela care merge înapoi perde dreptul de a figura între națiunile libere și independente. Turcia îngâmată n'a ascultat de sfaturile ce i s'au dat de către cei mai credincioși prieteni ai ei. Lumea mergează înainte și dină tâia în visurile vechii splendori a osmanliilor. De odată se trezesc în față-i cu un adversar secular, cu aspirații la viață și unor naționalități asuprute și cu Europa nepăsătoare; rezultatul il cunoacem.

Mulțumită lui Dumnezeu, poporul român nu este dintre acele, care fug de progres; din potrivă, nu cred că altele ar putea să-și stăruiesc în vorba de a se dezvolta și a merge pe calea civilizației. Împregiurării mai pre sus de puterile sale l-au impedeat de a fi alături cu celelalte neamuri înaintate; nu putea să lupte deodată pentru a-și apăra ființa și pentru a se dezvolta. Astăzi, după secoli de suferințe, el este liber și independent. Ajuns în rîndul popoarelor înaintate într-o cătă privesc situația sa politică, este de datoria sa să se pună pe lucru pentru a le ajunge și pe calea economică. Avem credință, că își va îndeplini cu sfîrșenie și această datorie. Istoria nu va trece în neperitoarele sale pagini, că descendenții marelui popor roman nu au sciat să-și îndeplinească nobila sarcină de popor liber. Va întâmpina greutăți; însă trecutul seu ne încredințează că va fi învingător și din această nobilă luptă. El scie că Europa își are privirile atințite spre dinșul; scie că popoarele civilizate îl așteaptă să deodăvei de bravură pe pacnicul câmp al culturii după cum a dat și pe câmpul de bătăie; le scie toate acestea și va răspunde așteptărilor lumii civilizate.

În această eră nouă fie-care Român este dator să dea tributul seu. Patria va primi cu recunoștință prinosul celui mai din urmă ca și pe al celui mai de frunte dintre copiii sei. Un simțământ de sănătate datorie a inspirat paginile ce urmăzează. Supunându-le binevoitoarei aprețării a compatriotilor mei și rog să creadă, că mobilul care m'a îndemnat, a fost adunca convingere ce am de ani, cum că „întemeierea industriei în România este o cestune de viață pentru țara noastră.“

„Da, sunt adunca convins că poporul român lăsat în pace, ferit de influențe directe și indirecte, va răspunde cu succes atât la așteptările lumii civilizate, că și la chemarea sa de reprezentant al culturii latine în Oriental Europei.

Doritor de a contribui, pe căt puterile îmi vor mai permite, la împlinirea evoluției economice a țării mele, m'am decis să începe publica-

ținea acestei reviste a intereselor economice române. Ajutat de colaboratorii capabili și însuflați de aceleași principii ca și mine; răzămandu-mă pe sprințul acelora, cari doresc prosperitatea economică a țării, cred că economia națională va răspunde scopului: înflorirea economică a României.“

Bucuresci, 1 Decembrie 1884.

P. S. Aurelian.

Din public.

Mai mulți dintre abonații nostri ne-au recomandat pe bătrânelui învățător gr.-cat. I. Pl., care lupă un serviciu de vre-o patruzece de ani ca învățător de scoala normală parte aici, parte în Bănat, la una dintre scoale declarate comunale, în urma unei dispute avute cu inspectorul ces. reg. de scoale asupra originii Românilor, a fost pus în pensiune în nisice condiții, care-i fac traiul la dilele de bătrânețe peste putință. În urma stăruințelor din mai multe părți, facem apel la caritatea publică în favorul prigonitului bătrân și ne declarăm gata a primi ajutoarele binevoitoare ce unii ori alții ar fi dispusi a da și a da în public socoteală despre ele.

Redactiunea.

Posta ultimă.

Agram, 29 Decembrie n. Dieta a fost deschisă astăzi prin cetirea unui preâmblu rescript. Opoziția a absențat. În galeria studenților s'a dat loc raportorilor diarelor. Studenții au fost opriți de a intra. În rescriptul de deschidere dieta e recercată a alege 12 membri în deputația regnicolară pentru a se lămurî cestiunile dubioase și a delătura astfel neîntelegeră.

Alegerea deputațiunii regnicolare se va face în ședință proximă.

Agram, 29 Decembrie n. Clubul partidului de drept a adresat astăzi presidiului dietei provinciale o scrisoare, prin care cere deslușire pentru ce 15 deputați au fost impedeceți prin gendarmi dela împlinirea datorinții lor de reprezentanții ai poporului. „Din partea majorității dietei“, dice adresa, „nu se ia în bătăre de seamă nici legea nici morală“. Partidul de drept își condiționează condusa viitoare dela răspunsul presidiului la această scrisoare.

Paris, 29 Decembrie n. A fost numit ambasador la Bucuresci Ordega.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI“.

Budapesta, 30 Decembrie n. Treccerea tehnică a liniei laterale Szabadka-Baia s'a început aici înaintea amezi sub conducerea consilierului de secție Gyöngyössy fiind de față și reprezentanții căilor ferate de stat ungare. La trecere iau parte și deputațiunii exmise de orașele Ssabadka și Baia.

Roma, 30 Decembrie n. Faima că Germania ar avea de cuget să facă Tristestul un punct de plecare al linioilor de navigare subvenționate, ocupă tare guvernul și presa; s'a trimis deja funcționari mai finali la Berlin și Viena.

Mad

Extras din foia oficială.

Licităriuni.

Se vând realizările lui Avram Merta din Percosova (com. Torontalului) în 16 Februarie 1885 la antistia comunală.

Publicări.

Din partea tribunalului din Sibiu se provoacă Anna Coman Marcu resp. eredii ei a-și insinua pretensiunile asupra unui libel de 24 fl. 24 cr. al cassei de păstrare din Reșișnari în termen de 3 luni.

Edicte.

Din partea tribunalului din Alba-Iulia se provoacă interesați din Comuna Racovășu-Rom. a se înțâmpina în 21 Ianuarie 1885 la pertractarea despre regularea dreptului de crizantă.

Concurs.

Din partea tribunalului din Brașov se deschide concurs asupra averii lui S. P. Majláth în Brașov. Insinuări până în 5 Februarie 1885. Pertractare de licitudare în 5 Februarie 1885.

Posturi.

La tribunalul din Dej un post de păzitor de areste, 300 fl. salar și 40 fl. bani de quartier. Cereri la procurorul sup. din M.-Oșorhei până în 5 Februarie 1885.

Bibliografie.

„Familia.“ Apare în fiecare Dumineacă, Oradea-mare, 16/28 Decembrie 1884. Anul XX. Nr. 51. Sumar: Cimna sau Clementă lui August. (Tragedie în cinci acte, de Pierre Corneille. Actual al treilea); de Ioan N. Roman. — Radu, (schită) de Valeriu Rusu. — Templul lui Confucius în Honoi (ilustrație) I. H. — Bibliografie, de Dr. George Crăniceanu. — Cugetări. — Salon: La mormânt (reverie) de B. V. Gheorghian. — Scrisori din Bucovina, Dionisiu O. Olinescu. — Literatură și arte. — Teatru și muzică. — Ce e nou? — Moda, de Valeria. — Cutia publicului. — Posta redacției. — Călindarul săptămânii.

„Biserica și scolă.“ Foile bisericești, scolastică, literară și economică. Apare odată pe săptămână: Dumineca, Arad 16/28 Decembrie 1884. Anul VIII. Nr. 51. Sumar: Două-deci de ani din viața noastră bisericească. — Inima și dezvoltarea ei (continuare) de Krates. — Proiect de lege pentru întreținerea clerului și bisericii din comunele urbane și rurale, ce se întrețin de comune, în tot cuprinsul României. — Diverse. — Edicte. — Concurse. —

„Foi'a basericăscă.“ Organ pentru cultura religioasă a clerului și a poporului. Redigată de Dr. Alexandru V. Grama. Blaj 25 Decembrie n. 1884 Cuprinsul: Predică pre serbătoarea Nascerii Domului. — Pravila. — Serbătorile superstițioase la poporul nostru. — Profetiile Sibilei. — O cărtă între Fracmasoni. — Lupta pentru scoalele creștine în Belgia.

Din

Biblioteca poporala a „Tribunei“

au apărut până acum:

Nr. 1.

Pădureanca. Novelă de Ioan Slavici 12 coale tip. broș. elegant. Un exemplar 40 cr. sau 1 leu nou.

Nr. 2.

Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 15 bani.

Nr. 3.

Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 15 bani.

Nr. 4.

Piperuș Petru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 20 bani.

Nr. 5.

Păcală și Tânără. Anecdotă de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.

Celor ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și peste tot vîndătorilor se dă rabatul cuvenit.

Sciri economice.

Piața din Mediaș. 24 Decembrie. Grâu hectolitra fl. 5.50 până fl. 6.—; grâu mestecat fl. 4.50 până fl. 5.—; sâcără fl. 3.50 până fl. 3.80; orzul — până fl. —; ovăsul fl. 2.10 până fl. 2.25; cuceruzul fl. 3.— până fl. 3.50 semințe de cînepe fl. 6.— până fl. 7.—; crumpele fl. 1.50 până fl. 1.70; măslaiul hectolitra fl. 14.— până fl. —; mazarea fl. 5.— până fl. 6.—; fasolea fl. 5.50 până fl. 6.—; linteal fl. — până fl. —; chimbul (săcăreaa) fl. 40.— până fl. —; său brut 100 kilograme fl. 36.— până fl. 48.—; lumini de său vîrsate fl. 56.— până fl. —; unsuroarea de porc fl. 65.— până fl. 70.—; slănina fl. 44.— până fl. 60.—; cînepe fl. 36.— până fl. 48.—; fenufl. 1.70 până fl. 2.—; săpunul 100 bucăți fl. 26.— până fl. 40.—; spiritul gradul 10 cr.; carne de vită kilo 44 până — cr.; carne de vițel 40 până 44 cr.; carne de porc 40 până 48 cr.; carne de mel — până —; ouă 4 cu 10 cr.

Bursa de București.

Cota oficială dela 28 Decembrie st. n. 1884.

Renta amort. (5%)	Cump. 91 ¹ / ₂	vînd. —
Rur. conv. (6%)	88 ¹ / ₂	—
Acț. de asig. Dacia-Rom.	313.	" 315.
Banca națională a României	1270.	" —
Impr. oraș. București	32.	" —
Credit mob. rom.	183.	" —
Acț. de asig. Națională	230.	" 231.
Scriuri fonciare urbane (5%)	99 ¹ / ₂	" 87.50
Societ. const.	244.	" 250.1 ₂
Schimb 4 luni	30.	" —
Aur	14 ³ / ₄	" 15%

Bursa de Viena

din 29 Decembrie st. n. 1884.

Rentă de aur ung. 6%	123.90	124.—
" " hârtie " 4%	95.60	95.85
" " hârtie " 5%	90.25	90.50
Împrumutul căilor ferate ung.	145.25	145.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (1-a emisiune)	96.25	97.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (2-a emisiune)	120.—	119.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (3-a emisiune)	105.25	106.50
Bonuri rurale ung.	100.70	100.25
" " cu cl. de sortare	100.70	100.—
" " bănatene-timisene	100.50	100.50
" " cu cl. de sortare	100.25	100.—
" " transilvane	101.—	101.—
" " croato-slavone	100.—	100.—
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	98.25	98.50
Împrumut cu premiu ung.	115.—	115.25
Losuri pentru regulaarea Tisei și Segedin	116.60	116.75
Rentă de hârtie austriacă	81.75	81.70
" " argint austriacă	82.75	82.75
" " aur austriacă	103.80	103.40
Losurile austri. din 1860	134.80	134.50
Acțiunile băncii austro-ungare	853.—	846.—
" " de credit ung.	298.—	300.50
" " austr.	289.80	290.70
Argintul	—	—
Galbeni împărațesci	5.77	5.76
Napoleon-d'ori	9.73 ¹ / ₂	9.75
Mărci 100 imp. germane	60.20	60.25
Londra 10 Livres sterline	123.20	123.15

Bursa de Budapesta

din 29 Decembrie st. n. 1884.

Renta de aur ung. 6%	124.—	124.—
" " hârtie " 4%	95.60	95.85
" " hârtie " 5%	90.25	90.50
Împrumutul căilor ferate ung.	145.25	145.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (1-a emisiune)	96.25	97.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (2-a emisiune)	120.—	119.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (3-a emisiune)	105.25	106.50
Bonuri rurale ung.	100.70	100.25
" " cu cl. de sortare	100.70	100.—
" " bănatene-timisene	100.50	100.50
" " cu cl. de sortare	100.25	100.—
" " transilvane	101.—	101.—
" " croato-slavone	100.—	100.—
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	98.25	98.50
Împrumut cu premiu ung.	115.—	115.25
Losuri pentru regulaarea Tisei și Segedin	116.60	116.75
Rentă de hârtie austriacă	81.75	81.70
" " argint austriacă	82.75	82.75
" " aur austriacă	103.80	103.40
Losurile austri. din 1860	134.80	134.50
Acțiunile băncii austro-ungare	853.—	846.—
" " de credit ung.	298.—	300.50
" " austr.	289.80	290.70
Argintul	—	—
Scrisuri fonciare a le institut. de cred. și ec. „Albina“	101.50	101.50
Galbeni împărațesci	5.77	5.76
Napoleon-d'ori	9.73 ¹ / ₂	9.75
Mărci 100 imp. germane	60.20	60.25
Londra 10 Livres sterline	123.20	123.15

Am onoare a anuncia P. T. Public că am primit prin cumpărare și voi purta de aci încolo sub numele meu propriu

Cofetăria și cafeneaua lui Friederic Klauss

din piață de aici ce există de mulți ani și se bucură de un nume foarte bun.

Pentru

Serbătorile crăciunului și pentru anul nou

îmi iau voia a atrage atenția, afară de **cofeturi fine, torte garnisite**, în **formă** și cu **cremă, strudel cu mac, cu nuci și bavarez**, pezemă veritabil de Brașov **cu vanilie și anison**, cu deosebire asupra **pâni Kletzen de Botzn**, asupra **rachatului**, precum și asupra **depositului meu bine asortat cu bomboiere fine și foarte fine, cartonage, desert fondant și de ciocolată**, **figuri de licor, bomboane de salon și cu rachat de gutui**. Mai departe am afară de o colecție bogată de **licoruri din țeară și străine și vinuri de butelie**, totdeauna **compots de toată specia de fructe, dulceată, serbet și geleuri** mai departe **cofeturi de teă** precum: ciocolată, patience, bisquit de teă din Viena, pâne de vanilie și lemonie etc. și mă recomand pentru executarea cea mai efimă și cea mai promptă de toți articoli de cofetărie.

Sibiu, 20 Decembrie 1884.

Cu toată stima

Anton Nawara.

Mersul trenurilor pe liniele orientale ale căii ferate de stat r. u.

Budapesta—Predeal			Predeal—Budapesta			Budapesta—Arad—Teiuș			Teiuș—Arad—Budapesta			Copșa mică—Sibiu		
Tren de persoane	Tren omnibus	Tren accelerat	Tren accelerat	Tren de persoane	Tren omnibus	Tren de persoane	Tren omnibus	Tren de persoane	Tren					